

Caracul

Piatra-N., 13 Iunie 1930
ANUL III No. 59

APARE SAPTAMANAL

SUB DIRECTIUNEA D-LOR

D. L. Stăhiescu și C. N. Turcu

Abonament 120 lei la sate
anual 150 " orașe
200 " instituții

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

Strada Apele Minerale No. 8

Momente solemne

... clipe de indescrisibil entuziasm ne-a fost dat să trăim în zilele de 8 și 9 Iunie cor.

Am sărbătorit cu toții revenirea în mijlocul poporului Său și reinstalarea, în fruntea țării, la locul ce i se cuvine, a Celui mai strălucit vâstar din tulpina noastră domnească, pe care răutatea unor anumiți oameni politici l-a determinat să umble pe căi pribegie, despărțindu-l, cu silnicie, de familia și de țara unde s'a născut și a crescut.

Postul principe Carol este astăzi: **Carol II-lea, Rege al României.**

Este o mare satisfacție acordată mulțimii românești, care vedea într'insul un nedreptățit și nu înceta de a spera că trebuie să vină odată momentul, cind nedreptatea săvârșită va fi reparată.

Poporul românesc l-a iubit pe prințul Carol, l-a urmărit, cu atenție, în toate manifestările vieții Lui, încă atunci, cind se afla dincolo de hotarele țării. Iubirea aceasta s'a dovedit acum prin entuziasmul cu care l-a primit și l-a acordat titlul de Rege.

Nu a existat suflet omenesc în colț depărtat al țării să nu vibreze la auzul desfășurării acestor evenimente.

În orașul nostru, imediat ce s'a răspindit vestea sosirii, în seara zilei de 8 Iunie, o mulțime imensă a umplut străzile și piața din centru, adunându-se în fața primăriei și manifestând cu strigăte de: **Ura și Trăiască Regele Carol II-lea.** O frumoasă horă românească s'a încins apoi în piață în ritmul muzicii militare.

A doua zi, a avut loc depunerea jurământului de către armata noului Rege. Un public imens a fost martor acestei înălțătoare solemnități.

Piața, balcoanele, acoperișurile caselor și chiar pomii de prin prejur au fost luați cu asalt de puzderia curioșilor. Și nu a fost numai un simplu imbold de curiozitate care a minat pe toți locuitorii orașului valuri, valuri spre centru; nici dorința obișnuită de părăzi și muzică militară, ci un puternic sentiment de dragoste, care a smuls din mijlocul ocupațiilor lor pe toți cei ce simt românește, ca să-și unească într'un glas strigătele de: **ura** pentru noul cărmuitor al destinului neamului.

Depunerea jurământului ofițerilor cu mina pe drapel și cu rostirea formulei sacramentale — momentul cel mai înălțător și mai impresionant din toată serbarea — a mișcat și a înfiorat asistența.

Credința Regelui, supunerea legilor țării, așa să-mi ajute Dumnezeu, sunt cheazăia cea mai temeinică a armoniei sociale a unei țări, a propășirii unui popor. Repetarea acelor cuvinte de către toată armata a îmbărbătat mulțimea și a întărit nădejdea în apărarea neamului nostru.

Defilarea armatei a umplut sufletele de mândrie și de admirație pentru disciplina ei.

SPECTATOR

M. S. REGELE CAROL AL II-lea

Idealul Nației românești s'a împlinit. S'a împlinit, așa, ca orice ideal — cu multă așteptare și cu multă persistență și jertfă de energie. El a trebuit, mai întâiu, vreme îndelungă să fie hipnotizat cu toată puterea noastră lăuntrică și misticizată cu ultima energie sufletească; a trebuit, apoi, trântit până la obsesie — până la confundarea cu supremul crez al unui maniac. Puterea credinței mistice și puterea cuvintelor este extraordinară. E de ajuns să amintim, aici, sugestia zi de zi mai îndârjită și mai tenace, a profesorului Nae Ionescu — directorul „Cuvântului”. Incontestabil trebuie considerat ca cel dintăiu, cel mai puternic și cel mai activ netezitor al drumului, care a condus la discreditarea actului dela 4 Ianuarie. A fost crainicul ce a trântit, în fiecare zi, gândurile și dorurile unui neam întreg.

Așadar tenacitatea de credință a sufletului Nației noastre a înfăptuit minunea cea mare. E o dovadă de vigoarea ei puternică, de unitatea ei sufletească și de coeziunea ei de granit. Pentru că, în definitiv, cam asta e o nație: Colectivitate de ființe omenesti ce comunizează prin iubire și viață spre o solidaritate organică unitară. Iar acela care încearcă a se rupe din această solidaritate e schismatic. Și e vinovat pentru că slăbește comunitatea de iubire ce desface viața, desăgrează unitatea spirituală și dizolvă unitatea organică.

Desigur — ca orice credință — crezul Nației noastre a avut și el schismaticii lui. Și îi are încă. Dar ei au fost și sunt înfinit mai prejos și mai slabi decât colectivitatea cea mare. Și dacă, până la urmă, nu vor dispărea de tot, contopindu-se cu marea cea mare a colectivității, vor rămâne, în

istorie, anacronici, ca o pălărie de damă demodată. Atâta numai.

„Eu nu am venit să mă răzbum pe nimeni, ci, cu inima caldă și iubitoare, să strâng într'un mănunchiu pe toți acei care au dragostea și dorul de a colabora cu mine la propășirea Patriei”.

Așa a grăit — adânc emoționat și cu glas impresionant de prooroc, scoborît, pe aripi de arhanghel lucitor, din zările albastre ale apusului. — Regele cel nou.

Iară mai departe: „Eu am crescut în mijlocul vostru. Hrana mea sufletească a fost hrana sufletului vostru. Durerile voastre au fost durerile mele. Idealurile neamului meu au fost idealurile mele...”

Într'adevăr, Regele Carol al II-lea este feciorul cel mare al României. Român neaoș. Român adevărat. Gând ager și pătrunzător, cuvânt răspicat și sincer, inimă mare de aur ales din bogăția pământului nostru. El a crescut și a suferit la un loc cu toată suflarea nației, a comunizat, armonic, spre aceleași idealuri ale generației al cărei reprezentant este și s'a războit, cot la cot cu sulele de mii de flăcăi de seama Lui, în războiul împlinirii visului milenar.

Dar, dintre toți — din toată generația Lui, nu a fost nimeni altul, care să sufere la fel cu El. Pentru că El singur a simțit, mai mult decât oricare, răspunderea apăsându-l greu umerii. Este inevitabilă pedeapsa a tuturor sefilor de generații — ca ei să ispășească durerile celor mulți și înfrângerile lor trecătoare. Da, nimeni, ca El, nu a plâns și nu a suferit mai mult. Dar nu i-a fost în zadar. Căci, întotdeauna, jertfa suferinței compilate este singura care ajunge mai direct la Dumnezeuul popoarelor: fumul ei este coloana

neclintită de nici o vijelie potrivnică; ea se înfinge puternic, dărză și cuvântătoare, drept în inima bolzii albastre a cerului locuit de cheruvimi.

Deaceia, poate, reîntoarcerea Lui din pribegia ispășirii eră așteptată de o nație întreagă, cu ochii în zările albastre și cu mâinile ridicate nspre ceruri; deaceia, poate, reîntoarcerea și așezarea Lui în locul ce a rămas gol ori de cine a fost ocupat vremea delirantă, sărbătoarea cea masivă și simplitatea orbitoare a unui fenomen cosmic, a unei minuni divine.

La 8 Iunie, în calendarul nostru creștinesc, vom însemna cu o cruce roșie, strigătoare de bucurie delirantă, sărbătoarea cea mare a biruinței. A biruinței celei vajnice și tinerești asupra bătrânei — asupra bătrânei sclerozate și anchilozate în formule diabolice de blestem. Dar biruința e fiica înfrângerii. Înfrângerii — Cherontocrația — își vor însemna și ei, în calendar, cu o cruce neagră — semnul morții iremediabile — data fatală a sfârșitului — Sfârșitul domniei bătrânilor.

Carol al II-lea este, astfel, instauratorul unei noi ordine de stat, după un răstimp de vijelios iureș disolvant al tuturor încheeturilor statului Român modern. În El — Nația întreagă înșelată de zarzarii de pe la diversele-i răspântii — își pune întreg sufletul ultragiat și toate nădejtile ei năzuitoare de mai bine.

În El Nația și-a găsit un idol salvator, iar armata — această sinteză granitică a națiunii, cu resorturi lăuntrice tot atât de mistice cași prerogativele coroanei — un sef.

Fie ca domnia Lui să fie un dar binecuvîntat al cerului.

AVÂNTUL

BILANT SAPTAMANAL

Cronică:

Vineri 6 Iunie, către ora 5, s'a

răspândit șvonul sosirii A. S. R. Principei Carol în București. Șvonul a devenit realitate pe la 10 seara, când Principele a sco-

borit, la Băneasa, din avion. Din ceruri, ca în poveștile noastre populare, cu smei și feți frumoși.

urmare în pag. II-a

Rousseau despre pacea perpetuă

II

Să vedem acum părerea lui Rousseau.

După ce laudă pe abate, care — deși acoperit de ridicul — își continuă studiul, marele filosof crede că această chestiune este „obiectul cel mai demn” ce poate ocupa pe un om și că avantajele rezolvirii ei ar fi imense și incontestabile.

„Realizați republica europeană pentru o singură zi — zice el — e de ajuns pentru a o face să dureze etern”. — Dar suveranii se opun la realizarea ei, după cum s'a spus — dacă ar exista — la distrugerea ei. De aici rezultă 2 lucruri:

1) Inutilitatea producerii ei — deoarece suveranii se opun — și

2) Superfluitatea conservării ei — deoarece, dacă ar fi, suveranii ar menține-o.

Dacă influența acestei păci ar fi atât de binefăcătoare, de ce monarhii nu aplică acest proiect, căci el e în interesul binelui oștesc? Aici Rousseau dăsebește — atât în morală cât și în politică, — 2 feluri de interese:

real și aparent; primul se află

în pacea perpetuă, iar al doilea în „starea de independență absolută, care sustrage pe suveranii de sub puterea legii, pentru a-i supune la aceea a soartei. După el, ocupațiile monarhilor absoluți și a funcționarilor lor se reduc la două: a) și întinde dominația în afară și a o face mai absolută înăuntru.

Restul ocupațiilor lor, sau se reduc la aceste două, sau le servește de pretext. Este o legătură directă între război și cuceriri pe de o parte, și progresul despotismului pe de altă parte. Rousseau crede că ele se ajută una pe alta și ajunge la concluzia că suveranii absoluți duc războiul contra supușilor ca și contra dușmanilor.

În privința diferendelor, Rousseau crede că nu va exista niciun suveran care să se adreseze „diletei europene” pentru aplanarea conflictelor, ci va lua calea armelor, căci nu și riscă decât supușii.

În afară de binefacerile politice ale unei astfel de păci, Rousseau mai vede și nenumă-

rate avantajii economice și financiare. Comerțul s'ar desvolta nestingherit de nimeni și toate statele ar profita materialicește. După el, alți indivizi care subminează pacea sunt politicienii.

Pentru ei, războiul este un mijloc de-a deveni necesari, de a-și scoate meritele în relief și de a profita sub toate formele. Deci o condiție necesară a acestei păci este ca „suma intereselor particulare să nu întrecă interesul comun”. Or, această condiție depinde de răndu-i de altele două: 1) de înțelepciunea tuturor politicienilor și 2) de un concurs de raporturi între aceste interese — care raporturi, neputând fi realizate întotdeauna de hazard, e necesară o forță armată.

Pân aici Rousseau e cu totul de părere abatelui, aprobându-i ideile, dar de aici înainte îi critică mijloacele de execuție, zicând că sunt stabilite în mod copilăresc. Într'adevăr, abatele crezuse că pentru declararea păcii perpetue e suficient să se întrunească într'un congres reprezentanții diferitelor State și să propue articole pe care tot ei să le semneze.

Apoi Rousseau face o comparație între circumstanțele, pro-

Dece cetățenii și conducătorii nu apreciază admirabila așezare a orașului nostru?

N. Pascu profesor

Toți trecătorii, care s'au oprit cât de puțin în orașul nostru sau chiar del-au văzut în trecere repede, au rămas încântați de frumoasa lui așezare. Nu-i un cadou mai frumos decât munții noștri, care nu s'au prea înalți, ca să nu-i urci ușor, nici prea mici ca să n'ai ce admira, de pe vârful lor. Păcat că n'au fost îngrijiiți, nici păziți ea să se refacă pădurea, care altă dată desigur că-i îmbrăca cu verdele ei bogat și decorativ. Abia acum muntele Cozla, prin parcul lui o podoabă rară, a început a fi prețuit și cercetat. Pe când „Pietricica”, arsă de soare și bătută de vânturi să scape de spinii și mărăcinii ei, să-și recapete iar izvoarele secătuite?!

De unde vine oare disprețul acesta de tot ce avem? Desigur că nu prețuim, fiindcă nu cunoaștem, nu ieșim din casă de cât pe străzi, în automobile și trăsură. Nu folosim timpul în primblări pline de sănătate în aer, pe cărări de pădure. Nu întâlnim localnici ieșind în sărbători cu familia în împrejurimile încântătoare. Sunt cetățeni cari n'au urcat odată în viața lor pe vârful Cozlei, nici a Pietricicăi, n'au admirat priveliștea minunată, care desfată ochii și încântă inima de mândria bogăției ce avem, de frumusețea țării ai cărei fii sântem! Nu ne mișcăm, nu cercetăm, nu aflăm, nu știm să prețuim să fim mândri de ceea ce avem.

În schimb criticăm, desprețuim, desconsiderăm ceea ce avem.

Străinii și vizitatorii, doar, dacă ne mai atrag atenția asupra frumusețelor și avantajelor cu care e dăruit orașul nostru.

Ca dovadă: În săptămâna trecută a venit în Piatra un ofițer delegat al Comandamentului Mării Legiuni a cercetașilor români din București cu însărmurarea în pag. II-a

punerile și personalitățile lui Henric IV și a abatelui de Saint-Piere. Cu această ocazie el face o lungă disertație asupra politicii lui Henric IV-lea; după acest „coup d'oeil” de câteva pagini, filosoful francez își exprimă credința că proiectul abatelui nu va fi adoptat niciodată nu fiindcă e rău, ci fiindcă e prea bun. Această pace — deși utilă lumii — nu se poate introduce decât prin forță, — adică tocmai cum ar fi dorit Henric IV-lea să o realizeze.

„Să admirăm un plan atât de frumos — zice Rousseau — dar să ne consolăm de a nu-l vedea executat, căci aceasta nu se poate face decât cu mijloace violente și înfricoșătoare pentru omenire („Petits chefs d'oeuvre” p. 276).

După acestea, marele filosof ajunge la următorul rezultat, prezentat sub forma unei dileme: ligile federative — în genul și în scopul celor propuse de abatele de Saint-Piere — nestabilindu-se decât în urma unei revoluții, e problematic ca binele ce-ar rezulta din pacea perpetuă să nu fie anulat de răul inevitabil, rezultat din revoluție.

George Juvara

Dece cătăjenii și con-

cătorii nu apreciază

admirabila așezare

a orașului nostru?

urmare din pag. 1-a

cinarea Comandantului ei A. S. R. Principele Nicolae, ca să caute un loc în împrejurimile orașului nostru pentru o tabără de vară a cercetărilor din întreaga țară, în număr de cateva mii.

L'am dus pe Pietricica, pe partea de răsărit, l'am dus Peste-Vale. L'am dus pe Cărlomanul, însoțit de D-l Primar și D-nii Ingineri ai Comunei ca să aleagă locul cel mai nimerit cu cea mai frumoasă priceliste.

Întâiu la Pietricica a rămas încântat de panta în amfiteatru cu un urcuș ușor până în vârf, cu o vedere minunată peste oras și cursul Bistriței și s-a hotărât pentru acest loc. Dar când a doua zi a văzut Cărlomanul, un podiș înclinat cu o splendidă vedere peste tot orașul și cursul Bistriței, având în plus o umbră de crâng de aluniș și mesteacăni, nu știa ce să mai facă să schimbe hotărârea dela Pietricica pentru acest loc. Căuta un loc frumos și a găsit două, tot astfel putu găsi Peste-Vale și în fundul „Valea Viei” la Băcioaia, alte locuri încântătoare pentru iubitorii de viață, sănătate și natură.

Cu această ocazie mi-au rămas în minte cuvintele D-lui Primar, când urcam împreună pe Pietricica: „N'am fost demult pe aici”, iar fiul D-sale, elev al liceului nostru, adăuga „N'am fost niciodată și ce frumos e!” Cred că această destăinuire nu va supăra—și-mi dă îndemnul să mă adresez tuturor părinților cetățeni ai acestui oraș: Dacă părinții merg rar și greu să cunoască împrejurimile, copii nu se mai dau deloc. Și e păcat să nu le cunoască! Căci nu se prețuiește o țară dacă nu-i cunoști frumusețile, nu vei ști nevoile

și îndulcămintele ce se vor face dacă nu te duci și n-ai plăcerea să le vezi, să le cercetezi singur. Lăsați și îndemnați copiii măcar să se ducă să le vadă. Vom crește o generație care să fie mai mândră de țara lor, vor prețui-o și vor îngriji-o cu răvnă și mândrie așa cum D-l Mugur, într-o conferință la Casa Națională, ne vorbea despre Elvețienii și țara lor. Au transformat stâncile în grădini și parcuri, prăpăstii în lacuri de admirație, iar apele canalizate nu s' distrugătoare, ci izvoare de energie și învioreare, sunt stranduri naturale.

Cu cât natura e mai sălbatică cu atât e mai mărească. Imblânzirea și folosirea ei cere să o cunoști. Cercetășii, aceștia o urmăresc și așa trebuie înțeleasă.

Trăind în contact cu natura ne folosim și viitorul inginer care astăzi nu vede alte mijloace de apărare de inundație decât diguri de milioane, lucrări formidabile, pe care locuitorii le făceau altădată și chiar acum la nevoie cu ceea ce natura le oferea mai eficient și mai la îndemână, știind unde și cum să le așeze. Vor folosi și conducătorii politici de mâine devenind mai practici și mai economici cu avuții țării lor.

Văzând și deprinzându-se a cunoaște și a ști prin ei înșiși vor fi mai prevăzători și nu vor mai susține de pildă: că iazul care îndreaptă apa unui râu spre un mal, dacă apele cresc peste el acțiunea lor de împingere și roadere a malurilor a încetat; sau că pentru salvarea orașului Piatra să se distrugă calea ferată care nu lasă largime Bistriței să se plimbe în voia ei. Cu așa tehnicieni și conducători ar trebui să mulăm orașele țării pe vărfurile munților! — Să ne pregătim măcar tineretul pentru viitor!

5 Iunie 1930

N. Pascu profesor

BILANT SĂPTĂMÂNAL

urmare din pag. 1-a

Sâmbătă 7 Iunie, la orele 6 p. m. guvernul Maniu a demisionat. Înalta Regentă a însărcinat, cu formarea noului guvern, pe D-I.G. G. Mironescu. Tot Sâmbătă seara Înalta Regentă și-a dat demisia.

Noul guvern a convocat pentru a doua zi, Adunarea constituantă spre a hotărî asupra situației și a prerogativelor Regale.

Duminică 8 Iunie Adunarea a anulat legea dela 4 Ianuarie și a proclamat — cu 484 voturi împotriva unuiu — Rege pe fiul cel mare al lui Ferdinand cel Loial. La orele 4 p. m. M. S. Regele Carol al II-lea a depus jurământul, a ținut un impresionant discurs și a dat un cumințe manifest către Țară.

Apoi guvernul Mironescu și-a dat demisia.

Ca în basme, așa s'au petrecut toate. Făt-Frumosul a instaurat majestuos o nouă ordine și ierarhie a etice românești — în uralele formidabile ale Țării, de Ură! Trăiască Regele Carol al II-lea al României, Ură! — iar zmeii negri și vineți de ciuda neputinței și a zădărniceii, s'au ghemuit — orbiți de strălucirea majestății — în tenebroase unghe mucegăite.

Partidele politice, în afară de conducătorii celui Național-Liberal, au aderat și au lucrat pentru consolidarea Restaurației. Căci Restaurație (scris așa, simbolic, cu R. mare) trebuie să se chemie actul istoric dela 8 Iunie 1930.

Luni, 9 Iunie, a fost începutul sfârșitului: Partidul Național-Liberal s'a declarat dușman al omenescului și imperiosului act istoric. Și tot Luni, 9 Iunie, s'a produs prăbușirea. Partidul bătrân al marelor acte istorice, s'a frânt în două (nu în două părți egale) prin excluderea D-lui George Brătianu.

D-sa va fi viitorul șef al noului partid Liberal — dinastic și constituțional. — Dan Costea

Dela Camera de Agricultură

— Camera de Agricultură a organizat o excursiune de studii agricole, care va porni din Piatra-Neamț la 30 Iunie 1930 ora 8 dim. și va trece prin Tg. Neamț, Fălcișeni, Rădășeni, Suceava, Rădăuți, Câmpu-Lung, Sighetul-Marmăției, Baia-Sprie, Baia-Mare, Zalău, Oradea-Mare, Arad, Timișoara, Cenad, Lugoj, Deva, Alba-Iulia, Siliștea, Sibiu, Sâmbăta de Jos, Făgăraș, Sercaia Feldioara, Brad, Brașov, Predeal, Azuga, Sinaia, Ploiești, Focșani, Mărășești, Bacău, Piatra-N. urmând a reveni la Piatra-N. în seara zilei de 12 Iulie.

Invităm la această excursiune plugarii gospodari dela Țară, pe C. C. Preoți și pe D-nii învățători.

Nu vor participa decât bărbați. Dorim ca îmbrăcămintea de preferință să fie costumul național specific Județului Neamț. Inscriserile se primesc la Camera Agricolă până la 15 Iunie, cel mai târziu.

LICEUL „PETRU-RAREȘ”

Convocare

Intrucât în ziua de 8 Iunie a c. părinții elevilor liceului „Petru-Rareș”, membrii comunității școlare, nu s'au putut întruni în număr regulamentar, Adunarea are loc în sala de festivități, irevocabil în ziua de 15 Iunie ora 10 a. m.

Adunarea se va ține cu orice număr de membrii.

Se atrage în mod serios atenția părinților elevilor să ia parte la această adunare ce va alege noul comitet. E în interesul lor a-și desemna oamenii cunoscuți, și înțelegători spre a nu se mai plânge de greutatea noilor taxe școlare.

Președintele Comit. șc. al

lice „Petru-Rareș”

Gr. Capșa

FĂRĂ TITLU

În clipa când temelia țării era adunată de cel mai excitat eveniment, în clipa când aproape 17 milioane de glasuri omenești strigau din toată inima: Trăiască Regele Carol al II-lea, în clipa când, la un colț de stradă, în Piatra-N. trei inși discuta, ferbinte unicul caz din lume, un regent pensionar. (N. R. fără explicații) la o judecatorie, dimineața, veni la ordine un proces de insultă.

Faptul: odată, mai de mult, fără să intre în vreun decret de amnistie, un domn a făcut pe o doamnă, „cămilă”. Doamna s'a simțit insultată și cere justiției să-i facă dreptate.

La proces. Judecătorul ia interogatorul domnului inculpat. — Cum te cheamă? Câți ani ai? Ce profesie? Ești însurat? Ai copii... avere? Sunt adevărate cele reclamate de doamna, că ai făcut-o „cămilă”?

— D-le judecător, adevărat! Cred însă că n'am insultat-o și de aceea vă rog să fiu achitat. O să mă întrebați, de ce?

Vă rog domnule judecător să-mi spuneți și dv. — dacă eu (spre exemplu) i-aș spune unei doamne „cămilă”, e o insultă?

— Cred că da.

— Domnule judecător, dardacă eu (spre exemplu) i-aș spune unei cămile „doamnă” — e o insultă?

— Cred că nu.

— Deci, domnule judecător, cred că suntem lămurii, cer achitarea (adresându-se reclamantei reverențios) și bună ziua „doamnă”.

(Fapt autentic — din auzite).

Moș Costache

PORTRETUL

ziaristului Dan Costea

E slab, plâpând, la vorbă moale; Țis ar părea „că-ducă” cum vrei. Păzește-te să-i stai în cale. Căci te distruge sub... condei.

EPIGRAMĂ

Unei persoane, care umblă după demnități înalte, pentru că, spun ea: „acestea îmi măresc prestigiul și onoarea în fața lumii”

Pentru onoare și prestigiu Tu'n demnități vrei ca să stai. Acesta-i cel mai bun indiciu Că'n realitate, nu le ai.

Xantipp

Pr.măria Orașului Piatra-N.

Ordonanță

No. 4908 din 27.V.930

Noi primarul comunei Piatra-N. Având în vedere dispozițiile art. 12 d'n regulamentul pentru alinieri și construcțiuni al orașului, prevede că proprietarii sunt datori a prezenta Primăriei planuri străzile de categoria I și a II-a următoarele planuri de construcție ce vore a face.

Pentru executarea acestor dispozițiuni.

Pe baza art. 160 din legea pentru organizarea Ad-ției locale.

DISPUNEM:

Se pune în vedere cetățenilor cari solicită autorizații pentru construcții că, odată cu cererea de autorizație cel din străzile de cat. I și II-a, să prezinte următoarele planuri în 4 exemplare.

1). Planul G-I al terenului cu partea corespunzătoare din stradă arătând situația clădirilor.

2). Planul subsolului sau fundației.

3). Planul parterului și al fiecărui etaj.

4). Secția transversală a clădirii și

5). Fațada la stradă.

Pentru locuitorii din străzile de categoria III-a se va prezenta numai o schiță de plan a locului, precum și planul de situație al clădirilor cu dispozitivul camerelor.

D-l Secretar al comunei nu va da curs nici unei cereri de autorizație dacă nu va fi însoțită de planurile de mai sus.

Primar, N. I. Ioaniu

Secretar G-ral, G. I. Mateiu

Domnule Andreescu, fă-te adventist!

Un biet cetățean necăjit, D-l Neculai Andreescu, din str. Hurjui Pantelimon No. 34, ne-a trimis la Redacție o plângere, cu rugămintea să o dăm publicității. Și fiindcă bietul om este în culmea desperării a venit chiar personal la Redacția noastră și ne-a împărțit păsul lui.

„Domnilor, am un loc de casă în str. M. L. Adamescu. În anul 1924, stringind ceva parale, m'am hotărât să-mi clădesc un adăpost pentru familie; (stăteam și stau încă cu chirie).

M'am adresat așadar primăriei ca să-mi dea cuvenita autorizație. Cererea mi-a fost aprobată, am plătit și toate taxele legale, când însă m'am dus peste două zile ca să capăt autorizația, nu mi s'a mai dat pentru motivul că se opune o persoană vecină cu locul meu.

Făcând politică țărănistă, am tăcut și am așteptat alte timpuri. Iată că a venit în fruntea primăriei D-l Col. Calmuschi. M'am adresat din nou și D-sale, dar nici acum n'am putut căpăta autorizația pentru construirea casei.

În timpul asta eu dusesem pe locul meu 3500 cărămizi și o mulțime de lemnărie (grinzi, scânduri, etc)

Ei bine, Domnilor, tot materialul mi s'a irosit. Parte din cărămizi mi s'au furat, iar lemnul a putrezit și n'am mai înțeles nimic dintr'insul. Am rămas păgubaș.

Însfârșit, venind primar D-nul Nicu Ioaniu, intervenind din nou, a dat D-zeu și am căpătat autorizația, după atâta amar de vreme. Autorizația mi-a fost dată însă în luna Septembrie 1929 și, ca să nu m'apuce iarna, din cauza timpului scurt, cu casa neisprăvită, am amânat construirea ei pentru primăvară.

În Martie 'cor, m'ajuc de lucru

și, când să isprăvesc temelia mă pomenesc cu poliția care îmi ridică lucrătorii (Mi s'au ridicat 3 rinduri de lucrători).

Acum ce să mai fac? Vă rog pe D-vs. să-mi dați un sfat. Nu înțeleg de ce nu mi se respectă autorizația dată de primărie. Cum să fiu eu împiedecat să-mi fac casă pe locul meu?”

Și ochii bietului om erau plini de lacrimi.

Sărmane domnule Andreescu! Se poate să ai dreptate, dar ce-ți putem noi face mai mult decât să-ți îndeplinim rugămintea ce ni-o ceri?

Suntem și noi nedumeriți. Vedem că niște rătăciți ca adventiștii își înalță, cu obraznicie, în chiar centrul orașului, sfidătoare lor hardughie, speluncă a unor complotiști execrabili ai credinței noastre strămoșești. D-ta însă nu ai vrea să-ți clădești, pe locul pe care-l ai, o locuință ca să-ți pui la adăpost familia, pentru că se opun autoritățile, din cauza unor anumite persoane din partea locului!

Știi ce domnule Andreescu? Noi îți dăm un sfat: „Fă-te adventist. Poate că atunci ai să-ți poți face casa, fără să te mai împiedice nimeni”.

AJAX

— Banca Națională a României aduce la cunoștința generală că, în baza legii monetare, reține cu totul din circulație biletele de 20 și 5 lei, aceste fiind înlocuite prin monedă metalică. Posesorii acestor monede sunt rugați a le prezenta pentru schimbare la toate Agențiile și Sucursalele sale din țară.

Termenul până la care această preschimbare se poate face, este 1 Septembrie 1930, după care biletele vor înceta de a mai avea curs legal.

INFORMAȚIUNI

— Începând de numărul viitor, vom înceta de a mai trimite gazeta tuturor abonaților cari nu înțeleg să jertfească o sumă ridicol de neînsemnată (120—150 lei anual) pentru susținerea acestei gazete românești.

— Cursurile școalelor primare urbane și rurale încetează în ziua de 15 Iunie. Examenele de fine de an vor începe în ziua de 18 Iunie cu cl. IV-a, în vederea examenelor de admitere la școlile secundare.

Elevii vor depune un examen sumar din obiectele principale (L. r o m â n â, matematică, istorie, geografie, igienă. Șt. naturale) în asistența părinților și a învățătorilor școlai.

Examinarea va fi numai orală. Examenele de absolvire, ale elevilor de cl. VII-a, vor avea loc în zilele de 23-26 Iunie inclusiv, pe centre fixate de revizoratele școlare.

Aceste examene se vor ține sub președinția revizorului, subrevizorului sau delegatului Ministerului, desemnați de Directoratul regional Ministerial.

— Ministerul lucrărilor publice a hotărât repararea șoselei Broșteni—Vatra-Dornei, având în vedere reaua stare în care se găsește menționata șosea și în urma reclamațiilor primite dela locuitorii din acea regiune. Repararea se va face cu ajutorul pionierilor.

— În ziua de 2 Iunie a. c. s'a găsit în Bistrița în dreptul comunei Hangu, cadavru tânărului Ioan G. Gherasimovici în etate de 15 ani din com. Ceahlău, care era dispărut dela domiciliul părinților săi încă din ziua de 27 Mai a. c. Bănuieți nu sunt întrucât cadavru nu prezintă urme de violență.